

ОСНОВИ ІНКЛЮЗИВНОЇ ОСВІТИ В НОВІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ШКОЛІ

Аксьонова С.В., Пилипенко Н.В.

Інклюзивна освіта на сьогодні – ще досить нове поняття, але саме зараз воно набуває поширення у всіх освітніх закладах. З кожним роком у нашій країні народжується дедалі більше дітей, які не мають можливості навчатися за загальною програмою. Щоб підтримати їх і допомогти соціалізуватися, створено інклюзивне навчання.

Раніше кожна дитина з особливими потребами була, наче викреслена з соціуму, і замкнена вдома з діагнозом «інвалід». Такі діти, знаходячись у подібних умовах почували себе відкинутими й забутими, нікому не потрібними. Але інклюзивна освіта надає можливість «особливим дітям» відчувати себе людьми, які гідні поваги та розуміння, відчуття власної важливості як частини соціуму, надію отримати освіту та здійснити власні мрії. Інклюзія допомагає соціуму приймати дітей з особливими потребами такими, якими вони є, а їм, у свою чергу, – взаємодіяти з іншими людьми, приймати свої недоліки та відчувати себе потрібним, не впадати у відчай та йти вперед до своєї мрії.

Мета дослідження – узагальнити знання про інклюзивну освіту та навички, які необхідно розвивати майбутнім учителям початкових класів для набуття досвіду праці у інклюзивному просторі.

Вчитель, як наставник та друг дитини, має організувати клас так, щоб у результаті отримати згуртований дитячий колектив. Для цього вчитель має налаштувати клас на дружнє ставлення до дитини з особливими освітніми потребами. Для того, щоб така дитина почувала себе комфортно серед своїх однолітків, а їм, у свою чергу, було цікаво і весело з новим другом, вихователю треба:

– провести бесіду з дітьми про «особливості» людей, толерантне ставлення до них та правила спілкування;

- плануючи проведення уроків чи виховних заходів враховувати можливості всіх дітей та обирати методи роботи, які задовольняють потреби кожного учня;
- корегувати нетолерантне відношення до дитини з особливими освітніми потребами одразу, не чекаючи ускладнення ситуації;
- згуртовувати дитячий колектив спільними іграми;
- підтримувати у серцях дітей почуття дружби та взаємоповаги;
- вчити дітей толерантності на прикладі самого себе.

Діти – це маленькі особистості, які тільки вчаться жити у світі. Вони приходять до закладу освіти, щоб отримати певні знання та стати справжніми людьми, які вміють зрозуміти чужий біль і не покинути, коли потрібна допомога. Нова українська школа, на відміну від старої школи, вчить дитину людяності на практиці, бо вони кожен день контактують з дітьми, які навчаються за інклюзивною освітою.

Діти з особливими потребами, дивлячись на своїх однолітків, відчують певні комплекси, вперше ідучи до класу тому, що вони стороняться, що їх не приймуть через їх «особливість», будуть ігнорувати або навіть ображати. Саме у цей момент вчитель повинен проявити свої професіональні якості, щоб налаштувати дітей на позитивне ставлення до дитини та на допомогу їй у разі потреби.

Кожна дитина є унікальною та одна з головних задач вчителя – розкрити потенціал у кожній дитині та цим подарувати їй надію на щасливе майбутнє. Дітям з особливими освітніми потребами потрібна підтримка з боку однокласників та вчителів, завданням яких є – створити сприятливі умови для дитини, надати їй необхідну допомогу.

Отже, інклюзія допомагає людям з особливими потребами зрозуміти свою цінність та досягати омріяних висот. Інклюзивне навчання – це великий крок вперед тому, що кожному надається можливість отримати освіту та стати особистістю, незалежно від стану свого здоров'я. Дякую за увагу!